

Duhovna misel - 20. sep. 2020

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

15. nedelja med letom.

V današnjem evangeliju (cfr Mt 20,1-16) najdemo priliko o delavcih, ki so bili najeti na dnino. Jezus jo pove, da bi nam razložil dva vidika Božjega kraljestva: prvi, da Bog hoče poklicati vse na delo za svoje kraljestvo, drugi, da na koncu hoče dati vsem enako plačilo: zveličanje, večno življenje.

Gospodar vinograda, ki predstavlja Boga, gre - petkrat tisti dan - in najame skupino delavcev ter se z njimi dogovori za plačo enega denarja na dan. Ob koncu dneva ukaže, naj dajo vsakemu po en denar, tudi tistim, ki so delali le nekaj ur. Jasno, da so se delavci prve ure pritožili, ker so prejeli enako plačo kot tisti, ki so delali manj. Gospodar pa jih spodbuja, da so prejeli toliko, kolikor so se dogovorili; če pa je on hotel biti velikodušen do drugih, ne smejo biti nevoščljivi.

V resnici pa ta gospodarjeva "krivica" pomaga izzvati v poslušalcih kakovostni skok, ker tu Jezus noče govoriti o vprašanju dela ali pravičnega plačila, marveč o Božjem kraljestvu! In sporočilo je naslednje: v Božjem kraljestvu ni ljudi brez dela, saj so vsi poklicani, da napravijo svoj del. Na koncu bo za vse plačilo, ki prihaja od Božje pravičnosti – ne človeške, naša srečo! –, se pravi odrešenje, ki nam ga je Jezus Kristus pridobil s smrtjo in vstajenjem. Odrešenje, ki ni zaslužno, marveč podarjeno. Odrešenje je zastonj –, zato »bodo zadnji prvi in prvi, zadnji«.

S to priliko hoče Jezus odpreti naša srca za logiko Očetove ljubezni, ki je zastonjska in velikodušna. Gre za to, da se damo presenetiti in da nam »misli« in »pota« Boga navdajo z začudenjem in nas očarajo. Človeške misli so pogosto zaznamovane s sebičnostjo in osebno preračunljivostjo; naša tesna in izkrivljena pota se ne dajo primerjati z Gospodovimi videnji in ravnimi potmi. On uporablja usmiljenje, ki ga preliva na vsakega od nas, vsem odpira brezmejna področja svoje ljubezni in svoje milosti. On znata dati človeškemu srcu polnost veselja.

Jezus želi, da se zazremo v pogled tistega gospodarja: pogled, s katerim vidi vsakega delavca. Ta pogled je poln pozornosti, dobrohotnosti; pogled, ki kliče: »Kaj bi mi storil, da bi te jaz tudi najel?«

